

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

17 martie 2016 *

„Trimitere preliminară — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 — Validitate — Importuri de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din China — Produs în cauză — Produs avut în vedere — Obligația de motivare”

În cauza C-232/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de First-tier Tribunal (Tax Chamber) Tribunal centre: Birmingham [Tribunalul de Primă Instanță din Birmingham (Secția fiscală), Regatul Unit], prin decizia din 29 aprilie 2014, primită de Curte la 12 mai 2014, în procedura

Portmeirion Group UK Ltd

împotriva

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul J. Malenovský (raportor), îndeplinind funcția de președinte de cameră, domnul M. Saňjan și doamna K. Jürimäe, judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 15 iulie 2015,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Portmeirion Group UK Ltd, de A. Willems, de S. De Knop și de Y. Benizri, avocați;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato;
- pentru Consiliul Uniunii Europene, de S. Boelaert, în calitate de agent, asistată de B. O'Connor, solicitor, și de S. Gubel, avocat;
- pentru Comisia Europeană, de M. França și de J.-F. Brakeland, precum și de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 10 septembrie 2015,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO L 131, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Portmeirion Group UK Ltd (denumită în continuare „Portmeirion”), pe de o parte, și Commissioners for her Majesty’s Customs and Revenue (Administrația Fiscală și Vamală, denumită în continuare „administrația fiscală”), pe de altă parte, în legătură cu respingerea de către această administrație a cererii de rambursare a taxelor antidumping achitate de Portmeirion pentru importurile de articole de masă și de bucătărie din ceramică originare din China.

Cadrul juridic

Dreptul internațional

- 3 Prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), Consiliul Uniunii Europene a aprobat Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994, precum și acordurile care figurează în anexele 1, 2 și 3 la acest acord, printre care figurează Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping din 1994”).
- 4 Articolul 2 din Acordul antidumping din 1994, intitulat „Stabilirea existenței unui dumping”, prevede:
„2.1. În sensul prezentului acord, un produs poate fi considerat ca făcând obiectul unui dumping, adică fiind introdus pe piața unei alte țări la un preț inferior valorii sale normale, dacă prețul de export al acestui produs atunci când este exportat dintr-o țară în alta este inferior prețului comparabil, practicat în cursul unor operațiuni comerciale normale, pentru produsul similar destinat consumului în țara exportatoare.

[...]

2.6. În prezentul acord, «produs similar» («like product») reprezintă un produs identic, adică asemănător din toate punctele de vedere produsului avut în vedere sau, în absența unui asemenea produs, asemănător cu un alt produs care, chiar dacă nu îi este asemănător din toate punctele de vedere, prezintă caracteristici mult apropiate de cele ale produsului avut în vedere.

[...]”

Dreptul Uniunii

- 5 Articolul 236 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58, denumit în continuare „Codul vamal”) prevede:

„Drepturile de import sau de export se rambursează în măsura în care se stabilește că, în momentul în care au fost plătite, valoarea acestor drepturi nu era datorată legal [...]”

- 6 Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 a fost adoptat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22, denumit în continuare „regulamentul de bază”). Considerentele (3) și (4) ale acestui regulament enunță:

„(3) [Acordul antidumping din 1994] conține norme detaliate referitoare în special la calcularea marjei de dumping, la procedurile de deschidere și de desfășurare a anchetei, inclusiv la stabilirea și modul de tratare a faptelor, la instituirea de măsuri provizorii, la impunerea și perceperea de taxe antidumping, la durata și reexaminarea măsurilor antidumping și la divulgarea de informații referitoare la anchetele antidumping. Pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparentă a acestor norme, este necesar să se transpună în dreptul comunitar, în măsura posibilului, termenii acordurilor.

(4) La aplicarea acestor norme, este esențial, în vederea menținerii echilibrului între drepturile și obligațiile instituite de acordul general, să se țină seama de către Comunitate de interpretarea acestora de către principalii săi parteneri comerciali.”

- 7 Articolul 1 din regulamentul de bază prevede, sub titlul „Principii”:

„(1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.

(2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare.

(3) Țara exportatoare este în mod normal țara de origine. Cu toate acestea, poate fi o țară intermediară, cu excepția cazului în care, de exemplu, produsele respective numai tranzitează această țară, produsele respective nu sunt fabricate în această țară sau nu există preț comparabil pentru aceste produse în această țară.

(4) În sensul prezentului regulament, prin «produs similar» se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv.”

- 8 În temeiul regulamentului de bază, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul (UE) nr. 1072/2012 din 14 noiembrie 2012 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO L 318, p. 28, rectificare în JO 2013, L 36, p. 11, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).

9 Potrivit considerentelor (24), (25), (51), (52) și (54)-(57) ale regulamentului provizoriu:

„(24) Produsul în cauză se referă la articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică încadrate în prezent la [pozițiile tarifare 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 și ex 6912 00 90 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3, denumită în continuare «NC»)] originare din Republica Populară Chineză («produsul în cauză»). Aceste produse pot fi din porțelan, ceramică obișnuită, gresie ceramică, faianță, ceramică fină sau din alte materiale. Printre principalele materii prime se numără minerale precum caolinul, feldspatul și cuarțul, iar compoziția materiilor prime utilizate determină tipul de produs ceramic finit.

(25) Articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică se comercializează într-o mare varietate de forme care au evoluat de-a lungul timpului. Acestea se utilizează în locuri foarte diverse, spre exemplu, în gospodării, hoteluri, restaurante sau stabilimente de îngrijire.

[...]

(51) Un importator a susținut că definiția produsului care face obiectul anchetei este prea amplă pentru a permite o comparație rezonabilă între tipurile de produse. Un importator cu interese de producție în China a exprimat o opinie similară. În acest sens, unele părți au făcut referire și la articolele pur decorative.

(52) Cu privire la acest aspect, se menționează că criteriile relevante aplicate în scopul de a stabili dacă produsul care face obiectul unei anchete poate fi considerat un singur produs, respectiv caracteristicile sale fizice și tehnice de bază, sunt prezentate în detaliu mai jos. Prin urmare, articolele pur decorative nu sunt incluse. În plus, chiar dacă diversele tipuri de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică au, într-adevăr, anumite caracteristici specifice diferite, ancheta a arătat că, în afară de cuțitele ceramice, caracteristicile lor de bază rămân identice. În plus, faptul că articolul în cauză poate fi produs cu unele variații în procesul de fabricație nu este, în sine, un criteriu care ar putea conduce la constatarea a două sau mai multe produse distincte. În sfârșit, ancheta a mai relevat faptul că diversele tipuri ale produsului în cauză se vând în general prin intermediul acelorași canale de distribuție. În timp ce unele magazine de specialitate se concentrează poate pe anumite tipuri specifice, o mare parte dintre distribuitori (comercianții cu amănuntul, magazinele universale, supermarketurile) vând diferite tipuri de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică, cu scopul de a oferi o gamă largă de opțiuni clienților. Prin urmare, cererile care susțin că definiția produsului care face obiectul anchetei este prea amplă sunt, în mod provizoriu, respinse.

[...]

(54) Ancheta a arătat că toate tipurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică, în pofida diferențelor de proprietăți și de stil, au aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază, și anume că sunt produse ceramice al căror scop principal este de a intra în contact cu produsele alimentare, se utilizează, în esență, pentru aceleași scopuri și pot fi considerate drept tipuri diferite ale aceluiași produs.

(55) Pe lângă faptul că au aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază, toate aceste stiluri și tipuri diferite se află în concurență directă și, într-o măsură foarte mare, sunt interschimbabile. Acest lucru este ilustrat în mod clar de faptul că nu există linii clare de demarcație între ele, respectiv suprapunerile și concurența dintre diferitele tipuri de produse sunt semnificative, iar cumpărătorii standard de multe ori nu fac distincția între, de exemplu, produsele din porțelan și cele care nu sunt din porțelan.

- (56) Cu toate acestea, astfel cum se explică în considerentele (29)-(34) de mai sus, s-a considerat adecvat ca definiția produsului care face obiectul prezentei anchete să fie restrânsă prin excluderea cuțitelor ceramice. Prin urmare, produsul în cauză este definit provizoriu ca fiind reprezentat de articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică, cu excepția cuțitelor ceramice, originare din Republica Populară Chineză, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 și ex 6912 00 90.
- (57) În concluzie, în sensul prezentei proceduri și în conformitate cu practica consecventă a Uniunii [Europene], se consideră că toate tipurile produsului descris mai sus, cu excepția cuțitelor ceramice, trebuie să fie considerate ca formând un singur produs.”
- 10 În aplicarea articolului 9 din regulamentul de bază, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive. Considerentele (35)-(37) ale acestui din urmă regulament au următorul cuprins:
- „(35) Toate tipurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică pot fi considerate drept tipuri diferite ale aceluiași produs. Prin urmare, afirmația formulată după comunicarea constatărilor provizorii și reiterată după comunicarea constatărilor finale, conform căreia ancheta acoperă o gamă largă de produse similare și că, prin urmare, ar fi necesar să se realizeze, pentru fiecare segment de produse, analize separate privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, se dovedește a fi nefondată. O parte care a susținut că definiția produsului este prea largă a prezentat o comparație între produse cu diferite niveluri de decorare, însă afirmațiile sale în ceea ce privește utilizarea finală (pentru grădină și copii în unul dintre cazuri, pentru decorare în celălalt caz) sunt discutabile, deoarece nu există o demarcație clară între produse, iar aceste afirmații pot fi considerate mai degrabă ca o confirmare a punctului de vedere exprimat în considerentul (55) al regulamentului provizoriu. [...]
- (36) Având în vedere cele de mai sus, definiția produsului cuprinde în mod definitiv articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică, cu excepția cuțitelor din ceramică, a râșnițelor de condimente și mirodenii din ceramică și a părților lor de măcinare din ceramică, a dispozitivelor de decojire din ceramică, a dispozitivelor de ascuțit cuțite din ceramică și a pietrelor de copt pizza din ceramică-cordierit de tipul celor utilizate pentru coacerea pizzei sau a pâinii, originare din [Republica Populară Chineză], încadrate în prezent la codurile NC ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 și ex 6912 00 90.
- (37) În absența altor observații referitoare la produsul în cauză și la produsul similar, toate celelalte constatări de la considerentele (24)-(63) ale regulamentului provizoriu se confirmă.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 11 Portmeirion este un producător britanic de articole din ceramică și un importator de produse din ceramică provenind din China.
- 12 La 16 februarie 2012, Comisia a inițiat o procedură antidumping privind importurile în Uniune de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din China (denumite în continuare „importurile în discuție”).
- 13 La 14 noiembrie 2012, Comisia a impus, prin regulamentul provizoriu, taxe antidumping provizorii pentru importurile în discuție.

- 14 La 18 decembrie 2012, Portmeirion și-a prezentat primele observații, în care, pe de o parte, contesta definiția produsului în cauză reținută de Comisie la finalul anchetei sale și, pe de altă parte, invoca alți factori care interziceau, în opinia sa, instituirea de taxe antidumping. După ce Comisia a transmis documentul de informare din 25 februarie 2013, Portmeirion a fost audiată de această instituție la 5 martie 2013. Cu această ocazie, Portmeirion și-a expus punctul de vedere în ceea ce privește, printre altele, domeniul de aplicare al definiției produsului în cauză.
- 15 La 13 mai 2013, la propunerea Comisiei, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 și a impus o taxă antidumping definitivă la importurile în discuție, începând cu data de 16 mai 2013.
- 16 La 2 august 2013, Portmeirion a solicitat, în temeiul articolului 236 din Codul vamal, rambursarea taxelor antidumping plătite administrației fiscale, pentru motivul că Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 nu era conform cu dreptul Uniunii, astfel încât impunerea acestor taxe era, în opinia sa, lipsită de temei legal.
- 17 Prin decizia din 16 decembrie 2013, administrația fiscală a respins cererea de rambursare formulată de Portmeirion.
- 18 La 14 ianuarie 2014, Portmeirion a declarat apel împotriva acestei decizii la instanța de trimitere, contestând validitatea Regulamentului de punere în aplicare nr. 412/2013.
- 19 Instanța de trimitere apreciază că motivele invocate de Portmeirion sunt într-adevăr de natură să pună în discuție validitatea acestui regulament.
- 20 În aceste condiții, First-tier Tribunal (Tax Chamber) Tribunal centre: Birmingham [Tribunalul de Primă Instanță din Birmingham (Secția fiscală)] a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 este compatibil cu dreptul Uniunii dat fiind că:

- a) are la bază erori vădite de apreciere în ceea ce privește definiția produsului în cauză, invalidând astfel concluziile anchetei antidumping, și
- b) nu este motivat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 296 TFUE?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Cu privire la admisibilitate

- 21 Guvernul italian arată că Portmeirion nu are dreptul să invoce nevaliditatea Regulamentului de punere în aplicare nr. 412/2013 în fața instanței de trimitere și că, în consecință, întrebarea adresată de această instanță privind validitatea regulamentului menționat trebuie declarată inadmisibilă.
- 22 Potrivit acestui guvern, o persoană juridică precum Portmeirion este vizată în mod direct și individual de Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013, astfel încât putea solicita ea însăși anularea acestuia în fața instanței Uniunii.
- 23 Reiese din jurisprudența constantă a Curții că principiul general care garantează oricărui justițiabil dreptul de a invoca, în cadrul unei acțiuni formulate împotriva unei măsuri naționale care îi cauzează un prejudiciu, nevaliditatea unui act al Uniunii care constituie temeiul acestei măsuri nu se opune ca un astfel de drept să fie subordonat condiției ca persoana interesată să nu fi avut dreptul de a solicita

direct instanței Uniunii anularea măsurii în temeiul articolului 263 TFUE. Totuși, numai în ipoteza în care se poate considera cu certitudine absolută că o persoană ar fi putut formula o acțiune admisibilă în anularea actului în cauză, această persoană este împiedicată să invoce nevaliditatea actului respectiv la instanța națională competentă (a se vedea în acest sens Hotărârea TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, punctul 23, Hotărârea Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punctele 28 și 29, precum și Hotărârea TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 18).

- 24 Rezultă că numai în ipoteza în care s-ar putea considera că o persoană juridică precum Portmeirion este, cu certitudine absolută, vizată în mod direct și individual prin regulamentul a cărui validitate o contestă, aceasta nu poate invoca nevaliditatea lui în fața instanțelor naționale.
- 25 În ceea ce privește, în primul rând, condiția ca Portmeirion să nu fie vizată în mod individual prin regulamentul în litigiu, trebuie amintit că un regulament de instituire a unei taxe antidumping este de natură să vizeze în mod individual mai multe tipuri de operatori economici, fără a aduce atingere posibilității altor operatori de a fi vizați în mod individual în considerarea anumitor calități care le sunt specifice și care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană (a se vedea în acest sens Hotărârea Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 16, și Hotărârea TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 22).
- 26 În această privință, pot fi vizați individual, în primul rând, aceia dintre producătorii și exportatorii produsului în cauză cărora le sunt imputate practicile de dumping, prin utilizarea datelor privind activitatea lor comercială (a se vedea în acest sens Hotărârea Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punctul 30 și jurisprudența citată).
- 27 În continuare, o asemenea condiție poate fi verificată și în ceea ce privește importatorii produsului menționat ale căror prețuri de revânzare au fost luate în considerare pentru calcularea prețurilor de export și care sunt, în consecință, vizați de constatările privind existența unei practici de dumping (Hotărârea Nashua Corporation și alții/Comisia și Consiliul, C-133/87 și C-150/87, EU:C:1990:115, punctul 15, Hotărârea Gestetner Holdings/Consiliul și Comisia, C-156/87, EU:C:1990:116, punctul 18, precum și Hotărârea TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 20).
- 28 În sfârșit, situația poate fi aceeași și pentru importatorii asociați cu exportatorii produsului supus taxelor antidumping, în special în cazul în care prețul de export a fost calculat pe baza prețurilor de revânzare pe piața Uniunii practicate de importatorii menționați și în cazul în care însăși taxa antidumping este calculată în funcție de aceste prețuri de revânzare (Hotărârea Neotype Techmashexport/Comisia și Consiliul, C-305/86 și C-160/87, EU:C:1990:295, punctele 19 și 20, precum și Hotărârea TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 21).
- 29 În speță, nu s-a stabilit că Portmeirion poate fi asimilată uneia dintre categoriile de operatori economici identificate mai sus și, prin urmare, cu certitudine absolută, ca fiind vizată în mod individual de Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013.
- 30 Astfel, după cum a confirmat în ședință Comisia, Portmeirion este un importator al produsului în discuție ale cărui prețuri de revânzare pentru articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică originare din China nu au fost luate în considerare în alcătuirea prețurilor la export sau în calculul taxei antidumping stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013. Nu este vorba nici despre asocierea sa cu exportatorii. În plus, Portmeirion nu pare să prezinte calități specifice și care ar caracteriza-o în raport cu orice altă persoană.
- 31 Prin urmare, întrucât condițiile privind faptul de a fi vizat atât în mod direct, cât și individual de regulamentul menționat sunt cumulative, nu este necesar să se verifice dacă, în speță, Portmeirion este sau nu este vizată în mod direct de Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013.

- 32 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se concluzioneze că nu se poate considera că Portmeirion nu poate, cu certitudine absolută, să invoce nevaliditatea Regulamentului de punere în aplicare nr. 412/2013 în fața instanței naționale competente.
- 33 Rezultă că întrebarea preliminară este admisibilă.

Cu privire la fond

- 34 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 este nevalid dat fiind că, pe de o parte, ar fi întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește definiția pe care o dă produsului în cauză și, pe de altă parte, pentru motivul că nu s-ar baza pe o motivare adecvată, astfel cum impune articolul 296 TFUE.
- 35 În ceea ce privește, în primul rând, o pretinsă eroare vădită de apreciere în definiția produsului în cauză, trebuie arătat că noțiunea „produsul în cauză” include, potrivit considerentului (36) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 412/2013, articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică, cu excepția cuțitelor din ceramică, a râșnițelor de condimente și mirodenii din ceramică, precum și a părților lor de măcinare din ceramică, a dispozitivelor de decojire din ceramică, a dispozitivelor de ascuțit cuțite din ceramică și a pietrelor de copt pizza din ceramică-cordierit de tipul celor utilizate pentru coacerea pizzei sau a pâinii, originare din China, încadrate în prezent la codurile NC ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 și ex 6912 00 90.
- 36 În aceste condiții, reiese din considerentul (35) al acestui regulament că toate tipurile de articole de masă și de bucătărie din ceramică pot fi considerate tipuri diferite ale aceluiași produs.
- 37 Or, Portmeirion susține că regulamentul menționat a fost adoptat pe baza unei erori vădite de apreciere în ceea ce privește produsul în cauză, în măsura în care diferite produse supuse taxelor antidumping nu ar fi similare și omogene, astfel încât nu s-ar putea considera că reprezintă un produs unic și că, prin urmare, o anchetă unică nu era justificată.
- 38 În această privință, trebuie arătat că noțiunea „produsul în cauză”, reținută atât în regulamentul provizoriu, cât și în Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013, constituie traducerea concretă a noțiunii generale „produs avut în vedere ca făcând obiectul unui dumping” care figurează la articolul 1 alineatul (2) din regulamentul de bază (denumit în continuare „produsul avut în vedere”), Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 având ca obiect punerea în aplicare a regulamentului de bază în domeniul în cauză.
- 39 Rezultă că elementele constitutive ale noțiunii „produsul avut în vedere”, în sensul regulamentului de bază, le determină în mod necesar pe cele care trebuie atribuite „produsului în cauză”, în sensul regulamentului provizoriu și al Regulamentului de punere în aplicare nr. 412/2013.
- 40 Or, regulamentul de bază nu precizează conținutul noțiunii „produsul avut în vedere”, limitându-se să definească, la articolul 1 alineatul (4), noțiunea „produs similar” ca fiind produsul identic sau care prezintă caracteristici asemănătoare celor ale produsului avut în vedere. Pe de altă parte, din considerentul (3) al regulamentului de bază rezultă că acest regulament urmărește să transpună, în măsura posibilului, termenii Acordului antidumping din 1994 în dreptul Uniunii.
- 41 În aceste condiții, este necesar ca noțiunea „produsul avut în vedere”, care figurează în regulamentul de bază, să fie interpretată în lumina acestui acord și în special a articolului 2 din acesta. Totuși, nici acest articol nu precizează conținutul noțiunii „produsul avut în vedere” și, în special, textul său nu conține niciun element de natură să confirme o cerință specifică de omogenitate și de similaritate a produselor în discuție.

- 42 Astfel, trebuie să se constate că regulamentul de bază, interpretat în lumina Acordului antidumping din 1994, nu impune prin el însuși ca noțiunea „produsul avut în vedere” să vizeze neapărat un produs văzut ca un tot omogen și alcătuit din produse similare.
- 43 Interpretarea Acordului antidumping din 1994 de la punctul anterior este susținută de altfel de cea la care au ajuns grupurile speciale ale OMC, în mai multe rapoarte, astfel cum a arătat avocatul general la punctele 63-67 din concluzii.
- 44 În aceste condiții, trebuie să se ia în considerare și interpretarea pe care o dau normelor detaliate cuprinse în acordul menționat principalii parteneri comerciali ai Uniunii, astfel cum precizează considerentul (4) al regulamentului de bază.
- 45 În această privință, după cum a arătat avocatul general la punctul 60 din concluzii, unii dintre acești parteneri comerciali precum Canada, Regatul Norvegiei sau Republica Populară Chineză, au apreciat că produsul avut în vedere trebuie să prezinte un caracter omogen și să fie alcătuit din produse similare. Astfel, condiția care ține de omogenitatea produsului avut în vedere nu ar trebui să fie înlăturată total din interpretarea regulamentului de bază.
- 46 Ținând seama de elementele care precedă, trebuie să se verifice dacă, în speță, există o eroare vădită de apreciere în definirea produsului în cauză.
- 47 În această privință, trebuie amintit că Curtea a decis că, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze. Controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (Hotărârea Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 29 și jurisprudența citată).
- 48 Or, deși este adevărat că articolele pentru masă și bucatărie din ceramică vizate de ancheta antidumping prezintă diferențe de stil, de formă și de proprietăți, trebuie arătat, precum Comisia, că articolele menționate dispun de aceleași caracteristici fizice și tehnice esențiale, în măsura în care sunt făcute din ceramică și sunt destinate să intre în contact cu produse alimentare. Astfel, ansamblul acestor articole nu poate fi considerat eterogen.
- 49 În plus, după cum au subliniat în ședință instituțiile Uniunii, acestea au împărțit produsul avut în vedere în subgrupuri de tranzacții comparabile și au procedat la stabilirea unei valori normale medii ponderate și a unui preț la export ponderat pentru fiecare subgrup, astfel încât s-a ținut cont de diferențele de stil, de formă și de proprietăți.
- 50 În sfârșit, în cererea de decizie preliminară, instanța de trimitere manifestă anumite îndoieli cu privire la incidența definiției „produsului în cauză” asupra analizei privind legătura de cauzalitate și prejudiciul, întrucât, în opinia sa, o definiție diferită ar fi determinat concluzii diferite. Cu toate acestea, nu a fost prezentat Curții niciun element precis referitor la concluziile care s-ar fi putut desprinde în mod concret dintr-o definiție diferită a produsului în cauză, astfel încât nu se poate considera că instituțiile Uniunii au săvârșit o eroare vădită de apreciere întemeindu-și analiza pe o definiție a produsului în cauză care cuprinde articolele de masă și bucatărie din ceramică.
- 51 Rezultă că, apreciind că, în speță, diferitele produse supuse taxelor antidumping pot constitui același produs, cu consecința că o anchetă unică este justificată, instituțiile nu au săvârșit nicio eroare vădită de apreciere.
- 52 În al doilea rând, trebuie analizat dacă Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 este nevalid, întrucât nu se întemeiază pe o motivare adecvată, astfel cum impune articolul 296 TFUE.

- 53 În această privință, rezultă din jurisprudența constantă a Curții că motivarea impusă de articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul (Hotărârea Banco Privado Português și Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 54 În speță, Portmeirion apreciază că instituțiile în discuție nu au identificat și nici nu au definit cu suficientă precizie factorii pe care i-au considerat relevanți pentru definirea produsului în cauză.
- 55 Cu toate acestea, considerentele (52) și (54)-(57) ale regulamentului provizoriu enunță motivele pentru care Comisia a ales să includă diferite produse în definiția acestui produs. Aceste considerații au fost preluate în considerentul (35) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 412/2013.
- 56 În aceste condiții, din Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 coroborat cu regulamentul provizoriu rezultă în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul. Pe de altă parte, din răspunsul la prima parte a întrebării rezultă că Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 permite părților interesate să cunoască justificările măsurii adoptate, precum și instanței competente să își exercite controlul.
- 57 Astfel, este necesar să se constate că Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 cuprinde o motivare adecvată, astfel cum impune articolul 296 TFUE, și că, în consecință, acest regulament nu poate fi declarat nevalid pe acest temei.
- 58 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că examinarea întrebării preliminare în ansamblul său nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare nr. 412/2013.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 59 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

Examinarea întrebării preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză.

Semnături